

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204777

UNIVERSAL
LIBRARY

కాందిశీకుఁడు

★
బి. జాషువ

సర్వస్వామ్యాలు గ్రంథకర్తవి
మూల్యం 1/-
ప్రభాత ప్రిస్ - నెల్లూరు.

భూ మి క

రసజ్ఞులగు పఠితలకు—

ఇందలి కథ కేవలము కల్పితము: ఆంధ్రుండగు నొక బర్మా కాండి శిఖండ ప్రాణభీతిచే బహువుడి భయంకర గిరి గహన వదనములను సుత్ర రించి కొండొక రేయి నొక కీకారణ్యమును బ్రవేశించి, చిక్కువడి కష్టములను దలపోసికొనుచు క్రూరసత్వముల నానావిధ భీషణభూషణంబుల కులుకుచు నిట్టల్లు నడచూడుచుండ, మానవ కపాల మొకటి వ్రానిపాదము లకు దగులగా, నులికిపడి కొంతవడికి నిబ్బరించి, దానివంక నారయుచు మరణ స్తవము చేయుచుండ, నప్పుడుక పకపకనవ్వి కుశల ప్రశ్నముచేయును. పాంథుడావై చిత్రమును కిచ్చుతపడి దానిలో ముచ్చటించును. అక్కపాల పాంథులగు జరిగిన వాదోపవాదములే యిందలి కథావస్తువు.

నిరసరాధులగు మానవులను నిష్కారణముగా నాచుతిం గొనుచున్న నేటి ప్రిపంచ యుద్ధభీషణకాలమున కాంత్యసాంసల యాత్మస్వయములను స్థిరీకరించుటయే నా యాశయము,

“కేవల కల్పనాకథలు కృత్రిమ గత్తుములు” అని భట్టమూర్తి సిద్ధాంతము; కాని, కాలపరిణామము ననుసరించి కవి నావేశించిన సత్యమును వ్యక్తీకరించుట కత డెన్నియో పదకములను సృష్టించుకొనును; అవి హృదయంగమములై గసోత్పత్తిని గల్గింపజాలినచో, కల్పితా కల్పితకథావివక్షకు తావులేదని నానుభిప్రాయము. ఈ చర్చ రస్మలకు వదలి ప్రకృతము నకు వస్తును.

నేనీగ్రంథమును నెల్లూరు వాస్తవ్యులును, గణికొంఠెండునకు శ్రీముతులు తిక్కవరపు రామిరెడ్డిగారి యగ్రాంగ లక్ష్మీమును, ప్రతివతా తిలకమును, కీర్తిశేషురాలనకు శ్రీ సుదర్శనాంబికారి పవిత్రాశ్శ కంకితము చేయుచున్నాను.

నాయం దవ్యాజమయిన యనురాగమును వహించి, నన్ను పలుచుచు నావ్యసించి సత్కరించి, యీకృతి రచనకు నన్ను బ్రోత్సహించిన శ్రీ రెడ్డిగారి కోమలహృదయము, వారి నిరాడంబర చరిత్ర, వారి విశ్వమానవ సచుత్వదృష్టి, వారి విమర్శనా వైఖ్యము, నాహృదయము నెంతయు నాకిరించినవి. తిక్కన జయంతి సందర్భమున వారిసలంకరించిన పద్యముల నిందు పొందుపరచుట యప్రస్తుతము కాదను కొందును.

కువకువలాడు కొండొయ్యెగు

కోకిల కామసియైన యిమ్మోహాలా

త్సవసనుయంబుఁగ్ జనయి

లెగ్ దనియింపంగ నూరునార్గ్యో

కవుల బహుకరించు గుణ

గణ్యుఁ డుదారగుడైకశోభి, తి

క్కవరపు రామిరెడ్డి కవుగాత

మనామయ సౌఖ్యసంపదల్!

శ్రీకృష్ణులు
విక్రమపు సామి రెడ్డిగారు

కలత్తక బొదక శిక్షిమాపతుల ఖ

డ్రిన్సాకులక్ చెల్లి నీ

మలు శోభిల్లెసు నాటి సత్కవుల

సన్మానోత్సవానంద రే

ఖలు రే కత్తిశిః గ్రామ్యరక్, రసకలో

క శ్లేష్మ! మీబోటి దా

తల చెయూతల నుద్భవ్విల్లెవగు గా

దా నన్నయిల్ దిక్కునల్!

మరియు, నిక్కవ్య రచనా సంద్భమున శ్రీశిక్షిగారు నాకొసంగిన సలహాలు అమూల్యములై నాకెంతయు సుపకరించినవి; అందులకు వారికి నే నెంతయు కృతజ్ఞుడను.

భాషాసాహసము సన్నగిల్లిన యిక్కాలమున నిస్సహాయులై చింతిల్లి కవుల కాశాబసకముగా శ్రీశిక్షిగారు రేటిట తిక్కన జయంతి మహామహముల సన్మన్యాహముతో నెఱువుతు తగిడి) గారి పేర నూర్వాక తెలుగు కవికి సమర్పించును, విశాలకృతి నాణ్ణించుమిన్నారకుట ప్రశంసా పాత్రము. ఈ గ్రంథము భృత్యలొంపవ కావధేయనై, సకల స్తుత గణములచే పిరాజిల్లి చిన్ని (సుబ్రహ్మణ్యంబగారి కంకితము చేయబడుటచేత, నే నుదార గుణ సనాధులగు శిక్షిరాజులతో శాశ్వత బంధుత్వము నెఱపిన వాడనైతిని.

శ్రీరామిశిక్షిగారు మత్కృతి స్వీకృతికి ప్రతిఫలముగా నాకు సముచిత భూదానమును గలిపి, ఆదరించి నాకవితావేశమునకు నవనవోత్తేజమును కూర్చిరని చెప్పుకొనుట కెంతయు గర్వింపచున్నాను. వారికి నా హృదయ ప్రార్థన నమస్కార సహస్రములు. భగవంతుడు శ్రీశిక్షిగారికిని, వారి సంతానమునకును సీఘ్రము రాగోగ్యములను ప్రసాదించు గాః!

నెల్లూరు రెడ్డివర్యులఁగూర్చి నేను ఒకప్పుడు వ్రాసిన క్రిందిపద్యముఁ
నిటు నుద్ధరించుట అప్రస్తుతము కానేరదు.

మునుపు పలెనాటి బ్రహ్మనామసి గృహణ
దళములెత్తిన యప్పుశ్యతా నివారి
ణోద్యను ప్రోహము పూయుచున్న దిపుడు
రెడ్డిరాజుల నెల్లూరి గడ్డమీద!

సిరులు గల్గియు గర్వదూషితులుగాను,
దేశ దారిద్ర్యనారణ దివ్యదీక్షఁ
బరితపింతురు రెడ్డి భూపాలవరులు,
కిరుణగలవారు మధుర విగ్రహాలువారు.

నెల్లూరు,

5 ఏప్రిల్ 1913.

—జి. జామువ.

కృతినమర్పణ

పుణ్య దినము

ప్రొఫెసర్

స్టేట్

శ్రీ తిక్కవరపు సుబ్బారామయ్య గారు

అంకితము

పైదలి మిన్నయుం గడుపు పందిన
చల్లనితల్లి, చూడము
తైదువ, రామిరెడ్డలఘుదాతృ
సతీమణి, కీర్తిశేషురా
లావరణీయ మంజుల గుణాలయ!
సాధ్య! నుదర్శనాంబ, న
మైద మెలర్ప నాదుకృతి వున్నవసంబు
నలంకరించుతగా!

వినుకొండగు నీ మనోహరుఁడు
 గంధీరస్వభావుఁడు, నీ
 కనుల నిత్య నివాసముండిన శుభా
 కారుఁడు, నీసేర నీ
 తెనుఁగుంగబ్బమువ్రాచుఁబాచె ననురక్తి
 చాల్పుచున్నా! సుద
 ర్భనదేవీ! ఘన దేవభూముల మహాంధ్ర
 జ్యోతిమట్టిపఁగఁ.

2

పాలిచెఁ గ్రీమ్మరసింహపత్తనమునఁ
 ముత్యాలపందిఱ్ఱు క్రొం
 దెలుఁగుంగైతకు నీ మనోహరుని
 చాత్రత్వ ప్రభావమునఁ,
 నెలవేర్పడదీ నా కవిత్వమునకు నీ
 వాగఁడంబంక, ధీ
 గల తల్లీ! నినుఁగూడినేర్వఁగలమికా
 బ్రోన్న తాకూతముల్.

3

సంతానంబులనీడలఁ విరులసెజ్జల్
 నీకుఁ గల్పించుచుఁ
 బంతుల్ దీరి నిలింప కన్యకలు నీ
 పాదంబులొత్తఁ సతం

బాతు బాతునులేసి సౌఖ్యముల

నైక్యబాదు నీవెల్లగా

సంతోషించువా! తల్లి! మత్కృతి

భుజిమ్యాసాహచర్యబులకా.

4

పూజాభాజనమైన తిక్కవరపుం

బుణ్యస్వనాయుబునకా

దేవీ రేఖలు దిది నావలఘు

పాతివ్రత్య ధర్మబులకా

సౌజన్యంబున, నోసునిర్వన

మహాసాధ్య శిరోరత్నమా!

గాజున్నెట్టిమగలు నీపస్పతి

యలంకారంబు నీకీర్తికా.

5

భౌతికమైన యీ తరువునాసి,

యనగతయశశ్శరీరవై

యాతన లేని స్వర్గవిషయంబునఁ

గాపురముండియున్ దయా

శీతాదృష్టి నాగుకృపించి జేకొన

నాధునిలోననుండి కం

జేతులు నాచు నిన్నునుతిసేయునునమ్ము

సుదగ్ధనాంబికా!

6

చల్లని చూపులం బడుచు సంపద
 నిత్యము సృత్యమాడు నీ
 యిల్లు సమస్త భోగములకెల్లగదా?
 త్రిదశాలయంబు నె
 ట్లొలితివమ్మ? నీకు నయి
 యుమ్మలికిపని వేళ లేదు నీ
 వల్లభుఁడుఁ సుతాసుతులు బాంధవులుం
 బరివార మాపులుక.

7

ప్రితిబింబించెడి నీ స్వరూపము
 దివారాత్రోంబులు చేటికికె
 బతికేత్రోంబులఁ గర్ణపీఠిలఁ బ్రితి
 ధ్యానించు నాలాపముల్
 మతి లోకోత్తరులైన మీ మధుర
 దాంపత్యంబు వర్ణించి, మా
 నితమయ్యెం గవికోటి, రెడినొరసానీ,
 నీకుఁ గై వారముల్.

8

చెరయందున్నది చిన్నకూతురు,
 కళాస్వీకార దీక్షానిరం
 తరుఁడై పుత్రుఁ డక్షేరికాకుజని
 యున్నాడమ్మ! నీపెద్దకూ

తుమ దక్కుంగల బిడ్డలుంగొలువ
 నీ దుఃఖంబునక జీవితే
 శ్వరుడున్నాఁ, డెటు కాలు నిల్చినది
 దేవస్వామి లోకంబునకా?

9

అరవిందుం బరిపూర్ణ మానసమునక
 ధ్యానించి, యేత న్మునీ
 శ్వర సందర్శనలభిచే సకలతృప్త్యా
 వాసులీంకించి, త
 స్పృహస్పృహఁ బునీతవై, స్వకులకా
 సారంబు శోభిల్లగా
 అగ్రాద ప్రిభనుల్లసిల్లితివి,
 ధన్యా! గెహివీ రత్నమా!

10

రామకృష్ణుని కృపా రమణీయ దృక్కుల
 సంచారి మొసరించు చలువదనము
 రమణ మహర్షుల మునీయవాక్కుల
 కాపురంబొసరించు కమ్మండనము
 ప్రభత పోతన భాగవత కథారచనలో
 చింది చిల్కిన చిదానందబలము
 జీవితేశుని సమచిత చరిత్రమునందు
 గర్భితంబైయున్న కరుణారసము

అలవరించు కొంచు నాదర్శ గృహిణివై
 చల్లనాపు చే)మ సౌరభంబు,
 నీవు నిల్చిచన్న నిత్య నూతనకీర్తి
 దసిలిపోదు శ్రీ సుదర్శనమ్మ!

11

ఎలబ్రా)యాన ధరాహితార్థమయి

మున్నేసాధ్య సంతాన మీ
 తెలుగుం దేశములోఁ గఠోరమగు
 బందీగేహముం జేరి, ని
 శ్చల కీర్తిగడియించె? సద్గుణగరిస్తా!
 సుస్థిర త్యాగ శ
 కులు నీస్తవ్యములో రహించు నను
 కొంకుర్, రెడ్డిరాష్ట్రీమణి.

12

కలహ జ్వాలలఁ గ్రా)గు వేదలకు భిక్షా

దానమున్ జేయుచున్
 జెలిమిన్నీపతి రెండుపక్షములపైఁ
 జిల్కెన్ సమానత్వమున్
 గలతన్ జెందక, యావదాంధ్ర)మెలమిన్
 శంసింప, నెల్లూరిలో
 పొలఁతీ! యీశుభవ ర్తమానము నిలింపుల్
 మెచ్చఁజాటింపుమా!

13

ఎలిమి న్నిపతి పంచభక్త్యములతో

నేటేట దన్పుణ దరి

దుర్గిల నీపేర నుగాది పుణ్యదినముడుక,

వస్త్రదానంబులక

సలుపున్నేటికి, దృప్తజిహ్వాలు సహస్రంబుల్

నినుక, నీ కుమా

రైల, నీపుతుర్గిల, నీ మనోహరుని

గీర్తింబుక సమంచదర్శిత.

14

దంపతుల కిరువురకు సను

కంపాగుణమొక్కలీలఁ గలుగను ధర, పు

ణ్యంపుం దంపతులకు మీ

కింపారుట ప్రజల సుకృతమే హేతువగుక.

15

నిరంబుక నిరుపేదలందలఁచి

కన్నీరించుచుక సత్కళా

దరణవ్యగ్రీ మనస్కతం దనను

నాత్మస్వామికి న్నిడగా

ధరణి నిల్వక దాటి పోయితి

మహేంద్రగ్రోణికి, న్నిహృదయ

తరమంచున్న రహస్యముక దెలియ

సాధ్యంబానె మాబొంట్లకుక?

16

నీ వరితంబు సత్క-పుల నిర్మల
 వాణికి గూర్చె వర్ణనా
 ధీ చతురత్వముం, గుణసతీమాణి
 కోటికి నెరవంబు, నీ
 పూచిన కీర్తిచే దెలుంగుపుణ్య
 పురంధ్ర) సముజ్వలించియున్
 దాచికొనన్ భవత్తమలతం
 గబళించి కృతఘ్ను చిత్తయై

17

నీ నిజనాయకుండు కిరుసించిన
 సత్కవికోటిలోపలన్
 నేనొకడుండ, నానాకృతి నీగుగళింబు
 నలగకిరింది, స
 న్నానితమైచచో దివి నాధుని
 సంస్కృత సత్కవీశ్వరుల్
 బూని ప్రశంస నేయుదురు పూత
 మొఱుగు తెఱుంగు బోడుముల్

18

మగని మనో విశుద్ధమణి
 మంటపసిమల నమ్మవడ్డ నీ
 యగణిత సుస్వరూపమున
 కచ్చట నిచ్చట పూజసేయఁ గొ

న్న గవులతో నెకుక్కొనెడు

నాకృతి, నీపతి మేలి మన్ననక

మిగిలిన పూజ్యవర్తన సు

మీ! పనుదగబున నాదరింపుమీ! 19

అలఘు వట్టాభి రామాభిఘానుని మేలి

బుగారు కలవపునఁ బ్రభవనుంది,

రామిరెడ్డి గుణాభిరాముని పోణయగుపు

నొరసానియగుమఁ గాపురముచేసి,

కొనుముగు గూతులుం నొసపుముగా వ్రాడ

మాతృతా నిభవ విఖ్యాతి నలరి

ఘనతరంగగు శీలముఁ సింహపురరెడ్డి

ననబ్రోడ్రో ఘరానావహించి

తనివిఁ కెదిన భ్రష్ట్య బాంధవ సహస్ర

భావసేనుల నిత్యనివాసమున్న

శ్రీ సుదర్శకదేవి ముక్తిరవళి

సశము నిసదించుగాత మత్కృతి మఖమున! 20

సరవిం బెంజిలియాడె రెండవ తనూజక

నీకు తిమ్ముడు, మం

తిరి గోపాల మనీషి, నేడతఁడు జాతీ

యోద్యకూవేశ బం

నుకుండా బంధుతుండై చవాచు,
 చెరయంగూ భర్తతో భార్యయున్
 బరికుంబోయె, సతీత్వ సారవశుభ
 శ్రీలం బ్రతిష్ఠించుచున్.

21

నీవున్ భిక్షురసీతుణ్ణో మెలగి, గాగ్రీ
 శాంతి సన్నాపి యా
 జ్ఞావ రిం బియునంపనో దేహ
 కనూనంజైవ హర్షంబునన్!
 సీవై రాగ్రమూ దాగము బ్రీ ల్కము
 సీసంజెసిం గెనె, నీ
 వీవు ప్పాంతుము నిర్మ పేయమగుగోదే
 వీగపుణ్యాంగనా?

22

గోసముల్ పొంపిగోవు నీవెలపు
 కున్నుగాలతో బొల్పి నీ
 యనుగు గూతులును గుమారకులు
 విద్యాబుగ్ధులన్నేచ్చి తం
 డిని మెప్పించి, వంశముం దనివి శుండెన్
 దల్లి! నీవంటి నా
 ధిని సేవించి మదీయ కావ్యము
 శుభా ప్తిందేలి వరిలుతన్.

23

నిమిషములు జనుకు తిక్కిన

జమంతి సందర్భముగాను సత్కవులకు నీ

ప్రియుఁడొసఁగు నూరునూరులు

స్వయముగ నేఁకుటఁ గొల్పి జనకునిపేరక. 24

నివసింపగమ్ము! నీళ్లవని మానసముగాను

విశ్వనాశకి కుల ద్వేషలవము

విహానిపగమ్ము! నీగ్భూహమేక కడకగా

నిదార్హముగా గుర్తింపగఱు

అభివిగపగమ్ము! అపాఁజేశ్వరినివిఁక

వెన్నెన నొకటి డిన్ని వేడిమాట

యెకబాటానమ్ము! నీ సృష్టియెశ్వరుఁ జిహ్వ

స్తవనీయముగా సత్సృష్టారథంబు

నీకొనెన్నఁడు జీవివేశ్వరుని పదము

కింకషితములైన వికారములయగు

వైకుంఠాశ్రమ నీకు పవిత్రమూర్తి

మాసిపోలేకు తల్లి నీ మగనియెడద. 25

గతుడేవుగడని కాంధచే నుత్తులు మొక్కులు

గాంచి విశ్వోభరా

భరితోద్ధాఢ యశస్సుఁగాంచిన కళా

పాథోభ, తోగోయన

కృత్రిమం భజియించి నీకొమరితల్
 గారాబుఁ బుత్రుల్ సావాలా
 దరుఁడన్ లీలగడిచినారలు పృసి
 ధైర్యమైన విజ్ఞానమున్ .

26

శాంతిని కేతనంబున బ్ర
 శాంతినుకుత్తులు వీచుచోట, భా
 స్వంత సమాసతేజుఁ డా
 వంగకవీంకుఁడు విశ్వభాగతీ
 కాంతకు గీతీకాంజలిని
 కంఠమునన్ గయిసేయువేళ, నీ
 సంతతి యభ్యసించ కవి
 సన్నిధి దేశహితైక దీక్షలన్ .

27

శ్యామలదేవి, నీవలపు
 చక్కని పెద్దతనూజ, భూగివి
 ద్యామహనీయయై యనుఁగఁ
 దండ్రీ మనస్సుహరించి, స్వీయ మం
 శామలకీర్తికిన్ దధుకు
 లద్దినదమ్మ సుదర్శనాంబికా,
 నోముల నోచినమ్మల త
 నూభవ లజ్జలుగా జనింతురే?

28

ఏపాకు ముక్కు కచ్చల

పూపవయస్సుననఁ నెల్లెఱువుబోడులలో

దీపమయితాల్పై నతి వి

ద్యా వుష్పిత సుప్రసిద్ధ యం. యే.; బిరుదుఁ. 29

అమెరికాఖంఠ దివ్యసభాంతరముల

బలీకల లంకరింప నుపవ్యసించ

ప్రథమపుత్తుఁడు పట్టాభిరామిరెడ్డి

మొన్న మొన్నన, సుతుల యభ్యుదయగాఢ

నీశ్రవోలంకృతుఱుగా నెగడుగాఢ?

30

ఇంతులకు నెల్లమేలిమి

బాలియగుదు విభవని వాప్సవశసిత లక్ష్మీ

కాంతమ్మ త్యాగమునకుఁ

సంతోషిం చెదరు నేను జాతిప్రముఖుల్

31

అనసూయ కుద్దియగు నీ

యనసూయాంబికి సముజ్జ్వలాన్బుగుఱో

ద్వన, యనుఁగుఁ దండ్రి కిన్నుల

యనురాగము జూరలాడు ననవరతుఱుఁ.

32

శ్రీమతి శకుంతలాంబ, సు

ధామంజలవాణ్ణి ధాన! ధాతృత్వగుణ

శ్రీమహిత, సేమమిచ్చట,

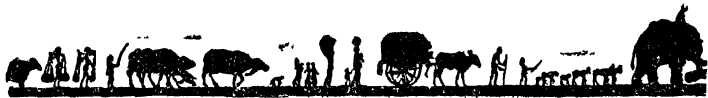
నీమానసవ ర్తి విభుఁడు నెగడుచ్చుఱుఱు.

33

శివకుమార రెడ్డి చిన్ని నీకడగొట్టు
 ముద్దుపుత్రుడైతే విద్విదులకు
 గడనసేముచూడ, మువతరంబైన నీ
 ప్రేమవృష్టి, విస్తరింపుముమ్మ! 34

పరసీతమతి గోపాలయ
 చెరసాలకు నగమగుమ జీవితమెల్ల
 గఱకులబడియెడి, సీసా
 దరులు న్నినుణోలె, పుణ్యశములుపురంధ్రీ! 35

పసితనమునఁ దనమెయిఁగల
 పసింకినగ లెల్ల దేశభక్తులకిడి వం
 గసముసకింపొందించిన
 ప్రసిద్ధకథ నీమనస్సుఁబొడిగచేగదా? 36

కాందిశీకుఁడు

తెక్కలతో నభంబున జ

రించుచు, దిక్కులనిండ నిప్పులకొ

గ్రక్కచునున్న నేటి రణ

మృత్యువు సేయు దురాగతంబులకొ

బిక్కబలంబునూపి, ధృతి

వీడిన కొండొక పారుఁ డొంటిమై

జిక్కువడెకొ మహాగహన

సీమల రబ్బరుబండు కొండలకొ.

1

1/-

భయవిహ్వాల చిత్తులకు మన

పాపములకును పొక్కిన నోటపాపములకును
 పుణ్యముల మూలములను
 ఎదురునుడిగిన పొక్కిన నోటపాపములకును

2

కాండకీకవచములకు వింశతిహంసాక్షరములు

శ్రీవిశ్వాకాశాక్షరములను దీని తీర్చి,
 నాక్షరములు కన్నుల నావలచి
 యాదిను భూషణంబు ముగ్ధులకు ముండ.

3

పొక్కిన పాపములకు ముగ్ధులకు

గర్భకు శరీరములకు, కాండకీకవచము
 గోపన కిన్నులను
 గుర్తుకొనుదు నడవనాగి ఘోరనిశితం.

4

వసంతముల బాచ బంకల మొనరింను

సింహములకు నమస్కృతులను నర్చి,
 జడల దయ్యములకై వడి గాలిదూగాను
 వృక్ష గాజికై జేతుల తీ మొక్కి,
 యూరికూరకన గుడ్లకొని విష్ణులుగర్భకు
 నెట్లకూబు కేకొళ్ళి నెగపి,
 కెదలు నివ్వెలబోలు కనుల గొండలుడిగ్గు
 మువ్వెన్నె సెకముల బూజుజేసి,

అశోకీ సమీక్షిం బలముగా నుంజీరి ది,
 యోజుకొంటేలు దేవుని నెగధి కాది,
 ఆకదిలయోన భక్తి కైకొనెనుట
 వాస్తవమువలన, స్వేదించి బోలునాసి. 5

వాంఛ్య కిగిని యెఱుము,
 వాంఛిని యెఱు, తినిని వచ్చుఘటలుల్,
 వాంఛ భవంబునదేవుడగు
 తే, శాంతి గీనయిత్తు తేఱు సైకీకే, 6

అశోకాసాముగిహించి యుత్తరముగా
 యూనాబు గాగిది, భా
 రశముక ద్వి యుభండ జాహ్నువీశలు
 విశ్రాంతిం గు కారతారసా
 తతుల్కదాళి, మహానదిక గాది, యూ
 క్రైస్తవీణిబామిది, శా
 భితజన్మస్థల పుష్పనామువులు సే
 వింజే గత శాగ్రితుండ.

పర్వతములు సమలు ప్రితిపవార్థమును
 స్వాగతగానాన్చి పల్కరించి,
 ఆదరించినట్లు లై యిపుగావింజె;
 కిచ్చుతల్లిగాదె కన్నభూము! 7

నల్లమలకొండలం దొకనాటిరాత్రి
 పొన్నగుంకిన కతమునఁ బ్రొద్దుబుచ్చె,
 కాండీకున కత్యుగ్ర కాననములు
 దో స్తికతమునఁ దనయింటి తోటలయ్యె. 8

ఆకటిసాద మున్నురమై
 చీకాకయియున్న యతచిత్తమున క్షుధా
 వ్యాకులిత సర్వమగ్నా
 నీకము గన్నట్లె నెమట నిల్చిన కరణిణి. 9

“చెలువుల్ జమ్మిడు పాలతాలపయి ము
 చ్చెల్ కుచ్చులలాడ ని
 చ్చులు క్రీడించెడు నాకు గర్కశ శీలా
 సంతాన కాంతార భూ
 ములలో, నన్వయమయ్యె నిప్పుడనయం
 బుగ గట్టియల్ నొట్టు పే
 దల పాదాలసౌవిచు రక్తగత బా
 ధా దీర్ఘ సందేశముల్. 10

“అడుగుల్ కలవారి తొయ్యలు లనూ
 ర్యంపశ్యలై, హఠుగా
 మాడీలా బరదాలలో మెరయు శం
 పావల్లలై యొప్పు నా

నాడు గొండల కోనల గృషిక కాం
 తల్ మూపులం బాపల
 ల్లాడం గప్తముచేయు దృశ్యములు నా
 యాత్మం బ్రపీడించెడికే.” 11

అని తలఁచుచుండ, మానిసి
 పునుకఁయొకటి వాని పాదములకుఁ దగులఁగాఁ
 గనుగొని చిత్తము ఝల్లన,
 వెనుకకొదిగి నిలిచె నారవిచ్చిన కనులకే. 12

“వసుధ ననుఁబోలు నొక మందభాగ్యుఁడెపుడో
 తనువుచాలించియుండుఁ గాంతారసీమ,
 యుదిత భీషణ విపదబ్ధులు త్తరించి,
 దైవంన్నిధిజెన్నారు ధన్యుఁడితఁడు. 13

“ఉభయ లోకాల యనుభూతి నుల్లసిల్లి
 శాశ్వత సమాధి నున్న నిశ్చలుఁడితఁడు,
 ఐహిక విలాస సంతత వ్యగ్రమయిన
 బ్రతుకు సాగించు నాశోహతుఁడ నేను. 14

“చలనములేని యీతని ప్రాణం
 తిని భంగముసేయ నేర్చునే
 ప్రళయ సహస్రముల్? యుగపరం
 పర మారుపుసేయుచున్న భూ 15

తల నటనా కథాంక సము
 దాయములెన్ని నటించిపోయెనో
 మెలకువలేని యీ పునుక
 మీదుగఁ గాలసముద్ర కుష్మికిణి!" 16

అని నలుకు కాండీకుని
 తనువు పులకరింప, గుండె దడయెత్తఁగ, గా
 ననమెల్ల మాగుమోయఁగ,
 నను నిట్లు కపాల మట్టహాసోత్కటమై: 17

“విరమింకవోయి! పాఠా,
 మరణస్తవమింక, దీన మానవకోటికా
 మురిపించు మాటలివి గు
 ర్భరము లనాధారరిక్త వాదాంశంబుల్.” 18

అచ్చెరువు పడుచు పాఠుఁడు,
 బచ్చెన బొమ్మట్లు కొంతవడి నిలిచి “యహూ!
 వుచ్చెగదా! భాషించుట
 యచ్చెర!”వని గుండె యాని యానక లోనక. 19

దయ్యోనునుచు గుండెదడయెత్త మృదువైన
 పల్కుతీసునూచి భయముదక్కి,
 నమ్మి నమ్మలేక, నలుదెసల్ నూచుచు,
 బాటసారి మారుపలికె నిట్లు: 20

“నను దౌర్భాగ్యుని గాసివెట్ట వెనువెట్ట
 బడ్డ కర్మబహో!
 వసభూమిన్ జరియియ రక్కసిహో! నీ
 వాసలంబెద్ది? చ
 చ్చివ నీవేగతి పల్కునేర్పితిహో! యీ
 చిత్తంబు వాకుచ్చి నా
 యనుమానంబు శమించనేయును మహా
 త్యా! దేహమల్లాశ్శిక్.”

21

అనిన, పకపక నవ్వి యప్పునుకపలుకు:-

“కర్మమునుగాను, చిలిపి రక్కసినిగాను,
 జగతి నినుబోలి యొకనాఁగు జన్మమెత్తి
 యీశీవాసిన జ్ఞానభిక్షుకుడ నేను.

22

“భయద మానవ భ్రష్టకపాలములను
 నా హయామున జూచియున్నాడ నేను;
 నా కపాలాస్థి, అటువలె నీకుదోచు,
 స్పృషి పరిణామమున కింత చింతయేల?

23

“అనుమానించెదవేల? రమ్మిలు పయ
 న్యా! రేపు నన్నుంబలెన్
 దనువుంబాసి శ్మశాన భూముల ననం
 తపేత భూతాభిఁ”

మనవో! చూడవో! రుండపంక్తులు భయో
 న్మగ్నాంత రంగుండవై
 వనభూమి జరియించు నీ చరితము
 వాక్చు మాద్యంతము.

24

“మమ్మైపోయె సుఖాను కూల్యమగు వి
 ద్యుద్దేహ మేనాడో! యీ
 యెమ్మలనిలై, నడారి గాడ్పులయిపో
 యో బాణముల్, సర్వకూ
 న్యమున్ బ్రేక్షణ భీషణంబగు శ్మశా
 నక్షోణి వేదాంతము
 నమ్మింపంగల సాధనంబనయి యు
 న్నా నీకపాలాస్థినై.

25

“జీవితలైన బంధుగులు
 చిందిన బాష్పవదీనదాలలో
 ప్లావితమైన కూడగు క
 పాలపరంపర తారహారమై
 భూవనితానుతల్లి ఋణమున్
 దుదముట్టంగదీర్చి, జీరమై
 పోవు, యుగాంతరానఁ గృత
 పుణ్యల బంగరుపంట చేలకున్.

26

“అది, మొన్న మొన్న దేహంబూడ్చి విశ్వంబు
 వాసి వచ్చిన పిల్లవాని శవము,
 అది, రాజ్యకాంక్ష నాహవభూమిలోనఁ గూ
 లిన రాచవాని కశేబరంబు,
 అది, మనుష్యులఁ జూచి బెదరి యవ్వలబడ్డ
 ఆచారవంతుని యసిపేటి,
 అది, బిల్లు టాకఁటి సొదకు నగ్గంబైన
 కడు వేదరాలి కంకాశయస్మి,
 అది, మహర్షుల ప్రబల దాహములు దీర్పఁ
 గనులు దడిసిన యార్ద్రచిత్తుని సమాధి;
 మృత్యువశమైన మా తనూమృత్తికలను
 వాయు ధూర్జుడు తూర్పారఁ బట్టదొడఁగె. 27

“పరలోక రత్న కవాట దర్శనలబ్ధి
 కలుగ లేదొక మాకన్నుఁగవకు,
 జగములాశించు నీశ్వరకంఠ నిజదంబు
 వినుపింపదొక మావీనుగవకు,
 మహితనందన గంధవహ కిశోరశ్రేణి
 తాక లేదొక మాతనులతలకు,
 అనిమిషల్ భక్షించు నమృత భోజనతుష్టి
 చెందలేదొక మాజిహ్వికలకు,

అబ్బకేతక చయము లంతరించెనుగాని,
 అనురలోక వాస మమర లేకు,
 అమరుకట్టివేళ యగుదెంచునో ముంను
 కలుగదేమొ మాకు క్షుభఃకులకు” 28

మనము నిషా యంగంబున
 జతించియున్నట్టి కాండీకుండు, కోంఠో
 ధతుండై, యిట్లను, బురుకం
 బ్రతికిన వాడన్న పిచ్చిభ్రమ కగ్గలై. 29

“వేదంబుల్ తలకింనుగాసలిపి, బై
 బిల్ ప్రేమ సిద్ధాంతముక
 బూదింబుంపి, ఖురాను సత్యమును వ
 మ్ముక్ జేసినా వక్కటా!
 లేదా స్వర్గము? సృష్టిక రయును ఖా
 భీయయ్యెనా? యెంనుకీ
 దూదింబొలినపల్కు? లింతటి వినీ
 తుల్ చచ్చి సాధించితే? 30

“పుట్టెవుగద! మరచితిన్
 పుట్టెక జన్మించు బుద్ధి బోదండ్రయయో!
 వెట్టికి పాలను! హృదయము
 చుట్టును నెడి, నీవిదిలోసూక్తులు విన్నక.” 31

అని కోసి డుడ్డకంత

స్వనమున వాక్రుచ్చు గాటసారింగని, యు

ల్లన స్వర్గనరకముల ని

పున నిట్లవి నిర్వచించె బున్నన్మనూక్తిక. 32

“శాంతి స్వర్గంబు, నరక మశాంతి యనుచు

నిర్వచింతుగు మాజ్ఞాధనియనురతులు

స్వర్గస్థునికి బుద్ధులుకె స్వస్థముండు

స్వయంతముల సిద్ధాంత సారమిదియ. 33

“బుద్ధదేవుని సజ్జాళాపుంజమిల్ల

నీశ్వరాకారమని గాఢలెన్నుచుండు

స్వర్గ నరకాలు రెండు ని జగతియంద

నరుడు స్ఫుషింపగలడని నమ్మగలను. 34

“ఎవలేని దుఃఖవహ్నికి ధాయ్యయైవట్టి

తృష్ణ నెల్లరు సుహరించుచోటు,

నిరపాయకరమలై తిరుగు పోలులమేను

కత్తుల కగ్గము గానిచోటు,

ఎల్లజాతులవార లేకోదరులయట్లు

ముద్దుముద్దుగపొంది పొసఁగుచోటు,

వెలితిచే నుష్కించు పేదసాదలచొక్క

ముప్పుట లనువుగాఁ బూడుచోటు,

ఇందియవిజేతలైన మనీంద్రకోటి
 మానసముబోలి కలతలు లేనిచోటు,
 ప్రేమరసవాహినులు వెల్లి విరియుచోటు,
 పరమగును, దానికొక స్థలాంతరములేదు. 35

“ఆ దివ్యలోకసృష్టియె
 వేదాదులు పల్కుచుండు వివిధగతుల, దు
 ర్వాదోపవాదములచే
 భేదోద్దేశములు జగతివెలసినవి సఖా! 36

“కనుపింపరాదన్న కఱకుటాకటఁ దూలి
 త్సుభితమా దీనభిక్షుకచయంబు,
 ప్రవహింపరాదన్న స్వార్థబీజములఁ బో
 వణసేయు దీర్ఘశృష్ణార్ఘురంబు,
 సాగరాదన్న రాచరికంబుసేయు తు
 చ్ఛాబైస యిచ్చ నీచతలదాడి,
 మనగూడదన్న దుర్మతములపేరటఁ
 దలయెత్తు నెత్తుటి కలహరభస,
 బ్రతుకరాదన్న టక్కరి పన్నుగడలు,
 సాగరాదన్న ఘన నిరుద్యోగఘాక,
 ధనము ధాన్యాబు నొకని పెత్తనముక్రింద
 కట్టవడి వ్యర్థముగ తుప్పబట్టరాదు. 37

“నేను పుట్టి గిట్టి నేటికి దాదాపు
 పుష్కరములు నూరు ముగిసియుండు,
 ఏమతాలు వొడమె? యేపోడిడలు వోయె
 కట్టుబొట్టులేని కాలరథము? 38

“సవరించినా నహింసా దివ్యశరముద్ర
 క్రొవ్వాడి సింగంబు కోరమీద,
 వారిందినాడ నూగుర నెత్తుటికూటి
 శాక్తేయలోసరించు శక్తిపూజ,
 పర్యటించితి మంచువలచు కొండలదాక
 చిరుచీను తలకాయ చిరుకకుండ,
 సాధించినాడ నిశ్చల సమత్వజ్యోతి
 జాత్యహంకార దౌర్భ్యము శమింప,
 ఆశ లుపసంహరించి సన్న్యాసినగుచు
 పట్టుకొన్నాడ భీషా కపాలపాత్ర
 వెచుక నాగారుచుండు స్థాపించినట్టి
 సూక్ష్మములమీద నాపేరు జూడఁగలవు. 39

“నాచేతక విరచించితీక మును పజం
 తా గహ్వరశ్రేణులక
 భూచక్రేశుని బుద్ధదేవుని మహా
 త్మ్యక జిత్రవర్ణరబులక,

ప్రాచీనంబగు నాంధ్రశిల్పమున కా
 పాదిందితికా శాశ్వత
 ప్రాచుర్యంబును, శాశ్వతసింహుని పద
 వ్యాసంగినై పొంగితికా.

40

“చీనా మున్నగు మిత్రభూముల జిగి
 ర్చెక్ శాధ సిద్ధాంతముల్
 నానాదేశము లాదరించినవి, మా
 నాగార్జునాచార్య శి
 ష్యానీకంబును, స్థాపితంబులగు సం
 ఘా రామ సంతానముల్
 మీనేలకాగలవే? త్యజించెదరె భూ
 మీశుల్ రణేచ్ఛారతుల్?

41

“ఎట్టు పరిష్కరింపబడియె
 బలనాటి రణంబు? నాయురా
 త్పట్టిన చిచ్చులారిచిరె?
 పెద్దన బ్రహ్మన తైతమాంబ మే
 ల్పట్టి, పొటేటి గుఱ్ఱములపై
 విహరించిన వీరభూమిలోఁ
 బుట్టిన యాంధ్ర యోధులకు బుద్ధుని
 బోధలు బుద్ధికెక్కనే?

42

“బ్రహ్మనాయని నట్టింటఁ పృథవమైవ
 యంటుదోష నివారణోద్యమ సమస్య,
 మొగ్గదొడగెనె మహదాంధ్రభూతలమున?
 నన్వయించెనె పృజ కనైక్యపుటశాంఠి? 43

“మృతినందెనే నాగులేటి షట్టలమీద
 పీడాకరంబైన కోడిపోరు?
 వారెందు రేమీరు పచ్చి కెత్తుటిపూజ
 మా చెర్ల చెన్నుని మందిరమున?
 చల్లారెనే మహాసతుల నాహుతిగొన్న
 సహగమనాచార వహనకీల?
 మానిరే పృజలు సంపచ్చాయలణగించు
 నీతిమాలిన త్రాగుబోతుశనము?

ఖరుండు దూషణుఁ డిసువుఁ మరణమైన,
 కఱకు కార్యమపూడి మార్గములయందు
 నణగిపోయెనె పశ్యతోహరులభీతి?
 శాంతి నెలకొల్పినే బుద్ధశాసనములు? 44

“న్యాయపథంబునక నడచునా
 భువనం? బటుగాక యాజులక
 గాయమునొవ్వ ర క్త తిల
 కంబు ధరించునో! ప్రాక్తనాజ్ఞ తా

వాయుహతిక్ స్వధర్మమును
 వాసి చరించునె, ప్రేమతత్త్వ ది
 వ్యాయుధశక్తి విశ్వ విజయ
 ప్రదమై తమముక్ హరించునే? 45

“మీయుగ విశేషమేమిటి?
 యేయేభూపతులు రాజ్యమేలేదరు? మతా
 లేయవి? నేడెల్లనోజల్
 హాయిగనున్నారె? యాంధ్రీ కానందంబే”. 46

అనిన పురుక పల్కు లాలించి సాంధుడు
 కినుకిదక్కి కొంత తనువుదెలిసి,
 బుద్ధబోధకతన మూడినసేగియు,
 ప్రకృత యుగచరిత్ర బలుకనాగె:- 47

“పులుల మేకలఁ గావించి పోయినట్టి
 వెడఁగు బుద్ధుని యనుఁగు శిష్యుఁడవు గాన
 నెఱపుచున్నావు నిర్వీర్య నిగమబోధ!
 మెట్టవేదాంతమిది కట్టిపెట్టనోయి. 48

“ఎక్కడ నాయురాలి కథ?
 యెక్కడి బ్రహ్మనమాట? మాయుగం
 బెక్కడ? భూతధాత్రీ ధరి
 యించిన పుష్పవసంత వస్త్రముల్

లెక్కడవచ్చునే? నిమర

లేవని నీ తలపుఱ్ఱమీనుగా

చక్క-గ దాటిపోయివవి

శాంతములైన సహస్రీవర్ష ముల్. 49

“శిలలై, దేవతలై, మొ

క్కులకుం గురిమై, తెలుంగు గుమ్మెట్లకతలై,

కలలై, నశించిరప్పటి

నలగాముడు, బ్రహ్మనముచు, నాయకురాలు. 50

“పలనాటి భారతంబున

జలజాక్షుడయిన బాలచంద్రునిశిత- దో

ర్బలశాలి బ్రహ్మనాయకు

కలడందరు గుత్తికొండ గహ్వరములలో. 51

“శ్రీనాథసుకవి భక్షించిన పలనాటి

యలనాటి జొన్నకూడారగించి,

కారెమపుణి గొడ్డుగారంబుధాటికి

తాళజాలక గింగిరాలు దిరిగి,

నాచబండలక్రింద గాపురంబొనరించు,

మండ్రగబ్బల పరామర్శలంది,

గురిగింజలంఠేసి గురిజాల దోమల

గానంబునకుమేను కంపమెత్తి,

నాసులేట దాఁగినారు బాఁలుఁడు బ్రహ్మ
 నాది తేలుఁగునుగ లనన్యః సుఖంబు!
 తలఁచుకొన్న గుండె లలనాడు నీనాఁడు,
 పల్లెనాడు ముఁకి పల్లెనాడు. 52

“శాక్యస్తింహుంశుబోసిన చచ్చుచుండు
 కారణాబుగ నిన్నుఁగో కదనవేళ
 నొక్కగుజ్జారి జాహనీయునకు వెఱచి,
 పరుగులిడుచుంటిమోయి, కపాలమిత్రీ! 53

“ముగిసెఁ జగిత్రోలో శుభ స
 ముత్కటమైన యుగంబు, లాలపుం
 బొగ లెగజమ్ముచు బ్రహ్మ సు
 భూమికదాల్చి యనంతవేసనా
 యుగ మకువెంచె నుగ్రీవట
 నోద్ధతి, తత్పద ఘట్టనంబునక
 డెగిన యబ్రాహ్మ్యులక మిగిలి
 తిక, హతశేషుండఁ గాందిశీకుండక. 54

“గర్భవతియైన చిరకాల కలుషరాశి,
 యుదకలాడిన దిప్పు డాయోధనంబు,
 భజన కసాత్తుచేత దుర్బలములయిన
 శాంతిదేశాలకిది పరీక్షాయుగంబు. 55

“శాక్యసింహుని మీ యహింసా సుఖోక్తు
 లాలసిచెడు పెను పెగోడాలముగను
 నలుపుచున్నాకు కదనంపు సత్తికొలుపు
 లనపరాధుల రక్షగాహనము సలిపి.

56

“అది, శివాజీవీరుఁ డహితుని కడుపుగోఁ
 గత్తులాడించిన కదనభూమి,
 అది, ప్రతాపుని వీరకదన సైంధవహేను
 ప్రతిశబ్ద మీనిన పర్వతాబు,
 అది, త్రిలోకీ పూజ్యుడగు చిత్రోద్గడరాజు
 స్తంభ మెత్తించిన శాసనంబు,
 అది, ష్ణేురాణి దాయల రక్షపంకంబు
 తిలకంబు దిద్దిన దివ్యభూమి,

అక్కటా! భారతంబు ప్రత్యఃఖుప్రనందు
 స్వీయ పౌరుష విశ్రాంతి చిమ్మిరేగు,
 నట్టివీరుఁడు సింహాసనాననుడిపుడు
 దేబరించెడి నరవిధేయుడగుచు!

57

“బూచిబూచి యనుచుఁ బుత్రుల వెరపించు
 పిరికితల్లి మున్ను బెంచదెవని,
 కోలినార లుగ్గుబాలతో లోకాల
 వీరసముఁ దల్లి నూరిపోయి.

58

“ముత్యాల తలఁబ్రాణు బోయించుకొన్నారు
 ఘనముగా జనుపరిగ్రహణ వేళ,
 ముదము దైవార నెప్పుడుట దాలించినారు
 దురముగోర క్తసిదూరరజము,
 అందుకొన్నారు రాయలవారు స్వయముఁగా
 నంగించు తాంబూల చందనంబు,
 కైసేసినారు బంగారుముస్వలతోడ
 బిరుదు టొడ్డాణ్ణాంబు వీరదట్టి,

నాటి తెలుఁగువారి మేటిజాతీయత,
 నాటి విజయనగర నగరభూతి,
 తలఁచుకొన్న మేను పులకించి పొంగారు,
 కాలమిట్ట మమ్ము గాసిపెట్టె. 59

“దిగ్గజము లిప్పుడు గ్రమ్మర
 దిగ్గజములలోనఁగలసె, నచటి దేవుఁడైయయో!
 వగ్గులయి పరిభవంబున
 సిగ్గిలుచున్నారు భోష్ట శిల్పాగదులై. 60

“బ్రహ్మనాయని పలనాటి రణచరిత్ర
 త్రిపెమెత్తుచు నూరూర దిగుగసాగె,
 కనమనీని మహాలాగ్ర హుంకారరవళి
 గుమ్మెటల కుత్తుకలయందు నుమ్మలించు. 61

“నాడు పలుచవడ్డ నవ్యాభ్రతేజంబు
 లీలఁ బ్రజ్వలల్లలేను మరల;
 వెల్లిగొల్లఁచొకడ నీదులపూజించి
 శివముబట్టి యిప్పుడు చిగులాడు.

62

“ఏదేశం బల బుద్ధదేవుని కృపా
 దృష్టిం బ్రశంసించి, త
 త్వర ద్వంద్వము నాశ్రయించి, ఘన భూ
 తపేను శాసించెనో
 యాదేశంబ మనుష్యకృతవలం
 దాపానముజేసె; నీ
 వేదాంతంబులు బూటకంబులనుచున్
 విశ్వంబు చింతించెడిన్.

63

“గీతాక్ష్మిషుఁడు గావలె
 నీ తరుణమునాడు, గాఢి యేమిటికి? మహా
 గాతను బుద్ధుండేటికి?
 మా తనువల్లికలు పిరికిమందులఁజివి కెన్,

64

“ఇది నాజూను యుగంబు, పూర్వులకు లే
 వీలాటి సౌకర్యముల్
 హృదయాహ్లాదక యంత్ర) వాహన శతం,
 బీబాహిరీ గాన సం

పద, లీ బాహులనేత సన్నపని మే
 ల్కాంధాలి వస్త్రోవళుల్,
 నిదురింకొగలవేల్పు లిప్పటి నరుల్
 నిక్కంబువాక్రిచ్చిన్కొ. 65

“బుద్ధునంతటి యేమహాత్మునకొ కాని
 పలుక దానాటి యాకాశవాణి మీకు,
 ఇరువదియు నాల్గుగంటలు మిగయుచుండు
 వాడవాడల జెవియొగ్గువాడులేడు. 66

“శాస్త్రములలోన నెన్నడో చదివియుండు
 రమరు లెక్కిన ఘన విమానముల కధలు,
 మెలగునిప్పుడు నిరతంబు తలలమీద
 మిన్ను మార్మోయు నినుప తుమ్మెదల కరణి. 67

“కవుల కుపమాన సాచుగ్రిగా రహించి
 మేఘ సౌధాలు వెలిగించు మెరుపు లతలు
 వలసినప్పుడ మాయిండ్ల బ్రజ్జ్వరిల్లు
 ఒరువులెక్కువ లితర దీపములుమాకు. 68

“సకీయ మీయుగాన సంతానయంత్రంబు,
 కామతృప్తి సేయఁగలుగు దినుసు;
 అద్యతనవధూటి విద్యావిభూషిత
 తెరమరుంగు వాసి మెరయు మెరుము. 69

“చదువు న్నామసలన్మయ్యో సకలశా
 స్త్రీశ్రేణి, యిగ్పై ముదం
 బాదవ్ జేసెడు నచ్చుపుస్తకచయం
 బూరూర నేపారెడిక,
 చదువుం గొండల కంటరానిదయి దా
 చంబడ్డ మీకాల సం
 పద మాకిప్పుడు నింద్యమై, యతి జుగు
 ప్నాహేతుకంబయ్యెడిక.

70

“వృత్తముల్ సల్పి కుమారులంగను నన
 ర్థబైస మీకాల దు
 స్థితి లేదిప్పుడు, కూటిపేదలకు ను
 దేశించినకజాలు సం
 తటికిక లోపములేదు, మేమిచ్చుకు సం
 తానావరోధార్థమై
 వృత్తముల్ సల్పు నవస్థచేకురె, యథా
 ర్థబన్న! ముమ్మాటికిక.

71

“మా కలవారు త్యాగు లస
 మానులు, చేశహితైక దీక్ష బం
 దీకృతులై తపింతు, శయ
 నింతురు కర్మశభూమిశయ్యలక;

మా కవులాలపితుగు నమం
 చిత నవ్యయుగోచితాబులై
 యాకాశి చిచ్చు లాశ్చు హృద
 య ప్రివిదారి దమాక ధా శముల్. 72

“అనుగం భర్త లతోడ దేశమునకై
 త్యాగంబు గావించి, 'బం
 ధనగేహాల దపించు వీసతు లు
 న్నా క్రియుగంబందా; మా
 యెనుగం దేశపు రెడ్డిరాజులకు జా
 తిద్యేష లేశగంబు లే
 దనురాగోన్నతముల్ విశాలము లన
 న్యంబుల్ దదాకూతముల్. 73

“అపుడున్నంతటి నిష్ఠ లేకిపుడు బా
 హ్మణ్యంబునక, గొంతనే
 రుపుగా నున్నటు లేనటుల్ జరుపువా
 రుం గొందఱున్నాగు, ధ
 ర్మకరుల్ సర్వకళాభిమాను లనుకం
 పాయత్తులుం బాలు రో
 రుపు లేనట్టిఁడు తెప్పడుంగలరు ధూ
 ర్తుల్ సర్వవర్ణంబులక. 74

“కొడవటి లెక్కెముల్ దలచు

గూరిచి, కార్మిక కర్ష కాభివృద్ధి
నడుముబిగించె నీయుగము నం

దొక నూతన సామ్యవాద మ
స్థాపించి, దానిదెబ్బకు వి

కావికలైనది స్వాగ్రజర్మనీ
జడనిది, నేటినూరుపు ల

సంఖ్యము లంచితముల్ విచిత్రముల్. 75

“సుకవిబ్రహ్మ, దిగంతకీర్తి రుదిరాం

శుశ్రేణిచే భారతాం

బకు ముత్యాల మహాస్థల దీర్చిన మహా

పజ్ఞాసమునుండు, వం

గకవీశానుండు, మాయుగంబున కలం

కారంబు, టాగోరు నా

మకవిద్వద్భ్రుషి, కాంచె ‘నోబెల’ను స

న్మాన ప్రతిష్ఠాధ్యతల్.

76

“శాంతిస్యందన మాగబట్టుటకు శ

స్త్రంబుల్ విసర్జించి, రం

దంఠేవాసులు గానటుచు పెచుశం

ఖారావముల్ జేయుచున్

శాంతిజ్ఞాన దయాకదంబిత కళా
 సన్నాప్తి నూరేండ్ల వాఁ
 డంతశ్శాత్రవజేత లేచె నొకరుం
 డాశా భ్రమాపాదియె.

77

“వెలితిపడ్డది మాకు విశ్వసాభ్రాత్రంబు
 మధురాతిమధుర సమత్వదృష్టి,
 అరగారంతయ్యె మా కార్థిక సౌఖ్యంబు
 నట్టింట నవ నిధానంబులుండి,
 తక్కువైనది మాకు దానపరత్వంబు
 కర్ణుడు కన్నుల గదలుచుండి,
 అన్వయింపను మాకు నైకమత్యనిభూతి
 తలమీదపగవాఁడు మెలఁగుచున్న,

కొంత స్వేచ్ఛతోడఁ గొంత యస్వేచ్ఛతో,
 కొంతకలిగియుండి కొంతలేక,
 స్వమున్న దనుచు సరిపుచ్చుకొందుము
 చిత్రమైన బానిసీండ్ల మగుచు.

78

“ఆశించుచున్నార మఖిలదేశాల యు
 త్రమమైన నిరత బాంధవ్యలభి,
 వలతు మేనాఁడు వాక్స్వతంత్ర్య విభవంబు,
 జచ్చెఁగుంగని గుండెనిబ్బరంబు,

నుతియించెదము మత స్వాతంత్ర్య, మాతృలా
 భములేని సానందభక్తిపదము,
 కంటగించెదము భిక్షులకు జేతులుసాచు
 చేవమాలిన దాస్యశీవనంబు,

జ్ఞానవిభవమెల్ల మానవ హింసకై
 వ్యమమొనర్చు భూమిదయుతకోటి
 తలలువంప శాంతి ధర్మ దయా సస్య
 కర్షకతకు సల్పగలము నతులు!”

79

అనిపలుక; నక్క-పాలపు
 కనుగుంటలనిండ నీరుగ్రమ్ముకొనఁగ వె
 చ్చని యూర్పుబుచ్చి, నిక్క-పు
 మనుజునివలె మూర్తి యిట్లుమారువదించెన్:- 80

“అకర్ణించితి నీవిత్రపుటుపన్యాసంబు,
 దుర్దాత చిం
 తా కాలుష్యము చిమ్మిరేగినది, మి
 త్తా! శుష్కచిత్తంబునకా
 నా కంకాళమునాను మున్నెపువ్వు జీ
 ర్ణంబైన జీవాణువుల్
 బ్రాహ్మణజొచ్చెఁ గదాష్టరక్తచలన
 వ్యాపారదీప్తంబులై.

81

“నాతనుని శుభోత్కట కటాక్షమాలదడిసి,
 అరవిచ్చిన శాంతి వాతావరణము
 కలుషితంబయ్యెనే జగత్కాండనుండు?
 ప్రభవమందెనే క్రిన్మూర రక్తముతువు?”

82

“స్వనీయంబగు బుద్ధదేవతము భి
 డ్రాపాత్ర కన్నీటిచే
 చివుకంజొచ్చెనే? బోధవృక్ష మకటా!
 జీర్ణించెనే? లంబిసి
 సవిధస్తూపము బూడెనే? చటుల హిం
 సారాక్షసీ లాస్యముల్
 భవనంబు వలపించెనే? అసహనం
 బుక్ స్వార్థ ముప్పొంగెనే?”

83

“అన్నా! నీ వధునాతన క్షణిక సా
 ఖ్యాకాంక్షీవై, విశ్వశాం
 త్యోన్నత్యంబు నెఱుగఁజాలని విమూ
 డాత్ముండవైనట్లుగా
 నున్నా; వెక్కడిపోయి? యెక్కడి ప్రతా
 పోదోకముల్? కూర్చెనే
 మున్నే భూపతియేని పూర్ణవిజయ
 బుక్ గత్తులక్ గట్టులక్?”

84

“వలసినదాని కిబ్బడిగ

భాగ్యము గూరిచి భోగుకామ, దు
ర్బలులగు దీనమానవుల

వై యధికారము సేయుచుండు రా
ట్కలభులు దాహశాంతికి జగ

త్ప్రళయంబు సృజితుని, వారి వీ
నులు విన వార్త సోదర మ

నుష్యుల తాలుగరంగు ఘోషణల్. 85

“ఈ విజ్ఞానము పూర్వముగ్ గలుగు నో

యీ, ధ్యానమాత్రింబుసన్
శ్రీవైకుంఠము సృష్టిజేసిన మహ

ర్షి శ్రేణి జన్మింపదో!

దైవం బొక్కొక మారొసంగెడు మహ

త్వపింజ విశ్వంభరా

దేవీ తాపక రాధనూ? హృదయ మా

ర్తిం గుండు మీగాధలన్. 86

“అలుగుల జయమాళింపకు

మలుగులచే నలుగుశాంతి, యఖలజగంబున్

నలుగున్, సద్ధర్మంబే

యలుగు సుమీ! ముజ్జగ జ్జమాకాంక్షులకున్. 87

“సృష్టిలోన నరుడు సృష్టియైజన్మించి
 సృష్టి భంగపుచ్చు నిచ్చగించు,
 చిరుతచీను శిరసు చిదిమి క్రొమ్మక దాని
 నదుకు బెట్ట శక్యమగునె దనకు? 88

“కాలు సేతులున్న నాలోన విజ్ఞాన
 మలరుగాని, జంతువులకు గలుగ,
 దేలుబడియొద్దు హింసించు ననుకొని
 బేలముగుచు నరుడు విష్టవీగు. 89

“కనుగొమ్మా! గిజిగానిగూ డొక తృణా
 గ్రం బెట్టులంటించి క
 టినదో చెట్టు చిటారుకొమ్మలకు! బాం
 డిత్యామలవోట ను
 ప్పనకుం బోలవు; గాలివానల శతం
 బుక దూచి నిర్మించు చ
 క్కని కౌశల్యము దాని చంచువునకుక
 గల్గె యథార్థంబుక. 90

“అశుతనమును నుగతన మమరియున్న
 చిన్నిసాలీడు పిల్లల జేసికొనుచు,
 కట్టుకొన్నాడు సన్నని కట్టుపంచె
 యిముడునో లోన వేముకాట్టుములగరిను. 91

“తేనియగూర్చి మానవశత్రుక
 దనియించు ద్వికేఫకోటి వి
 జ్ఞాన కదంబకంబు సుమి!
 న్యాయము దప్పక రాజ్యచాలనం
 బూని రహించు నందు మహి
 మోన్నతిఁ గొండొక రాణియూగ; యా
 తేనియ వట్టవం గల ద
 తీత మహత్తర మంత్ర)మెంతయుక. 92

“కందువుల బాయలేక వక్షములుగప్పి
 కాదుచిచ్చున బెళగువ్వ గరగిపోయె,
 సకలమానవ సహజవాత్సల్య గుణము
 నిండియుండెడి నలతి పోణికినిగూడ. 93

“కొమ్మకొమ్మ కెగురు కోటితొమ్మన నున్న
 హరి కిశోరమున కనన్యమోహ
 రజుపటిమదక్క- రహించునే వేరు
 వట్టుగాని, జోలెతొట్టిగాని? 94

“పెట్టినగుడ్డుజారి పృథినిం
 బడి తుత్తుమురైసజూచి, యా
 చెట్టున నాడు పావురము;
 చింతిలుచుడు టెచీంగి చేరువక

నట్టువదొక్కుచున్ గుణగుణధ్వని
 సేయుచు నూరడించెడిన్
 జట్టుపలార్చుచున్ వలపుజాయను
 పోతు కపోతి సేర్పునన్.”

95

* * *

“ఆచరణయోగ్యములుగాని వఖలలోక
 వృత్త మొక బెత్తసాగని క్షోత్త్రక్షోత్త్ర
 వితసిద్ధాంతములు వినిపించినావు
 తీర్పగదవోయి! కలదు సందేహమొకటి-

96

“హింసాత్మకమగు లోక ము
 హింసాత్మక మగుట సాధ్యమే మిత్రులు? యీ
 మాంసాశనులకు మాంసవ
 హింసకులకు జాలిమండు లెట్లు రుచించున్? 97

“అది గుజరాతుకోనుటి దయా
 రసదఘ్ను విశాలదృష్టిలో
 మెదలెడు స్వప్నలోకము సుమీ!
 యధునాతన నూత్న ధాతికం

దను, రుచియింప దీప్తిజకు,

దానికి యత్న మొసర్చి సాధువుల్

బనుగురు రెంటికిం జెడిరి

భక్తులు రిక విరక్త మార్దులై.

98

“అశావార్థి గభీరమై యుబికి బి

హ్మాండ ప్రజానీకమున్

నాశంబు బాసరించు దుష్టయుగ మ

న్నా; యిప్పు డీనీతి వి

ద్యాశీతాంశు కళాప్రసారమునకున్

దాపున్న దే? శాంతికిం

కాశల్ లేవు, గతించిపోయితిరి-మీ

రత్యంత పుణ్యాత్మకుల్.

99

“ప్రేమతో ముట్టుకొన్నను వృశ్చికంబు

కుట్టి మిక్కుటముగ బాధపెట్టితిరు,

పాపమని చేరదీసిన పాపరాజు

చెనక కుండఁడు మరణదంష్ట్రికలచేత.

100

“ఏగతి పాదమూని చరియిం

తు) మనుష్యులు చీమజచ్చునం

చాగిన? సాగునే భువన

యాత్ర? పవిత్రములయ్యు బుద్ధరా

33/-

డాగమముల్ విచిత్రము లనా
 చరణీయము, లెట్టి సత్కృపా
 సాగరుండేనియు న్నైరప
 జాలఁడు జాలి సమ స్తవేళలన్. 101

“నేనును బుద్ధబోధ తల
 నిల్పినవాడన; క్రీస్తుప్రేమ త
 త్వన నొకింత బుద్ధికద
 పంబడి యూగిన వాడనే సఖా!
 కాని, ప్రపంచధోరణి య
 ఖండ భుజాబల దుష్టదౌష్ట్య మా
 ద్రాసతమై, మహావిభవ
 దస్పితమై నడచుక బ్రచండతకా” 102

అనినఁ, బుట్టె యొకింతకాలము శిరం
 బటిటులాడించి, శాం
 ధునితో నిట్లచు గానలో మెలఁగు జం
 తువ్రాతమాలింపఁగాః—
 “వినుమో పాంథ! యహింస భోగులకుఁ బృ
 థ్వీపాలక శ్రేణికిఁ
 దనరుక సాధన కందరాని యొక స్వ
 ప్సుక్తిష వృత్తాంతమై. 103

“ఎలమి, నహింస నేర్చుకొన

దే మును బెబ్బులికోఁడె సన్ముసీం
 ద్రుల పదసన్నిధి? ఋషివి
 ధూడగు బుద్ధుని యాశ్రమంబులో
 మెలగిన సర్పరాజు తల
 మీద వసించిన కప్ప లిప్పుడు
 గొలుచుఁ దటాకగగ్గముల
 గుంపులుగూడి తదార్ద్రదిత్తుని. 104

“ఫల పవనాహార భక్షణంబునఁజేసి

బ్రతుకదే మును మునీశ్వరచయంబు?
 తృణకండశంబులు దివి పశుప్రచయంబు
 దేహదార్ధ్యము సాధించుకొనదె?
 తాలారగించి పారావతుంబుల పిడు
 కాననంబులఁ బూటఁ గడపుకొనదె?
 పలుచని గాలి గర్భమునిండ బూరించి,
 దృఢాభిభవంబు నూరేండ్లుచునఁడె?
 సింహ శార్దుల కూరతాజీవనమున
 కివ్వసుంధర మునుజుండ హేతువగును;
 ననునినైజుబ తత్పరిసరవిహార
 సకల జంతుత్కరంబున సుక్రమిచు. 105

“పంచ భూతాత్మకంబైన ప్రకృతి సుఖము
 ననుభవించెడు హక్కు మర్త్యునక కాదు,
 కలదు ప్రతి చిన్ని ప్రాణభృతులకుఁగూడ,
 బలము గలదంచు దోపిడి సలుపడగదు. 106

“చితుక దహింసాజ్యోతి
 రత్తిక ధరాచక్రిమెల్ల లయమైన, సమం
 చిత బుద్ధ దివ్యచరణ
 ద్వితయము మన్నించుము దిగ్దేశములకా. 107

“ఘటికాయంత్రం బొక్కటి
 ఘటియింపబడియె నీమ కాముమునందుకా
 బుటుకునఁ జెడిపోయినచో
 కటకట! నీమేను మృత్తికాభాండమగున్. 108

“పొగులకు మన్న! మీ భరత
 పుత్రులు దుర్బలులైరటంచు, ము
 జ్జగమున కార్యధర్మములు
 చాటిన పుణ్యుల కన్నదమ్ములై
 మిగిలినమీరు శాశ్వతుల,
 మిత్రుల యుగ నిశాతహేతులం
 దెగని యహింస మి మ్మమృత
 దేహులఁజేసి జయించు నుర్వరకా. 109

“ఘన వివేకానందముని యమేరికసీచు

సన్నుతింహఁగ జయస్తాభమేతై,
 అరుణాచలము మీద నరుణ తేజశ్శాలి
 రమణర్షి శత్రువట్కమునణంచె,
 అరవిందముని నిరంతర సమాధిన్నిల్చి
 లోకప్రియంబు వశీకరించె,
 మూడుగాఘట దొడ్ల మునలికోమటిసెట్టి
 స్వేచ్ఛా వికుంతంబు బేరమాడె,

నాల్గు ఖండములకు నవనవోజ్జ్వలములౌ
 ధర్మమార్గములకు దారిసూపి,
 ఘనత నాచికొన్న ఖండంబు మనదన్న!
 పౌరుషంబు మనది, పంజ్ఞ మనది!

110

“సిరత దయాపరిశ్రమఁ బ

సిద్ధివహించిన భారతాంబకుఁ
 మురిపెపు బిడ్డ లాంఘ్రి, లుడి
 వోని మహత్తర త్యాగదీక్షలోఁ
 బెరిగినవార, లీ భువన
 పీడ సహింపదు, ధర్మచింతయుఁ
 బరిహితముఁ భవచ్చుని జ
 నంబులు కోలిస పాలుమీగడల్.

111

“ఊరకపోడు బుద్ధుని మృ
 దుక్తి పటుత్వము, క్రీస్తు ప్రేమవా
 క్సారము, రామకృష్ణ ముని
 నంద్రుని తాత్విక సారభంబు, ని
 స్సారము లీకటారుల ద్వి
 వజ్రముముల్, దుదిలేని తృష్ణకు
 గారణభూతముల్, తెరపిఁ
 గానని చింతలకుఁ జిరాయువుల్.

112

“ఉడుగని సత్యశర్మముల
 కూపిరిసల్పుని యట్టివేళ తే
 ర్పడియెడి నొక్క మారపుప-
 భక్తి హుళిక్కి, ఋజుప్రవృత్తి గా
 రడి, కరుణాగుణంబు వృధీ
 రా యనిపించు, సముత్థితంబులై
 చెడుగున దల్చి రాజ్యమును
 సేయకతీరదు ప్రేమ విత్రమా!

113

“అనందించితి, మీ యుగోన్నతి కసా
 ధ్యంబైన మీయాంత్రిక
 జ్ఞానాభ్యున్నతికి, ధనాధిపుల సాం
 ద్రిత్యాగ రాజాప్తికి;

దీనంబై విలపించు లోకమునకున్
 విశ్రాంతి గల్పించి పెం
 పూనుంగావుత! మీ పురాణ నిగమ
 ప్రోద్బాధ ధర్మార్థముల్.

114

“నాతమ బైరాగి కృపా
 స్థితేక్షణపంక్తి విశ్వవిశ్వానంద
 ప్రాతఃకాంతుల జిమ్మెడు
 గాత! శమించెను గాత! కదనదవాగ్నుల్”

115

అనిపలికిన పుణ్ణెకు ని
 ట్లను బాంధుం డంజలించి:- “యసఘా! నీ తీ
 యని బోధ తప్తమానస
 ముచకుం జడివానవోలి ముదముఘటిం చెన్.”

116

“ఎన్నం డీరణవహ్ని చల్లవను,
 నింకెన్నండు దిగ్దేశముల్
 కన్నుల్ విచ్చెడి, విశ్వలోక
 సమతా కల్యాణసంపత్తు లిం
 కెన్నండబ్బెడి? నానతీయ గదవే
 యేదేని మార్గము మా
 కన్నా! జ్ఞానకపాలమిత్రీమి!
 దయావ్యగ్రాంత రంగుండవై.”

117

అని, పాంధుడు వృచ్చించిన,
 పునుక యొకింతాగి- “కల దమోఘంబగు చ
 క్కని మార్గ మొకటి విను” మని
 వినుపింప దొడంగ మధుర విస్ఫుట పణితిః:- 118

“అచారాంతరముల్, నిరంకుశ మత
 వృత్త్యస్తముల్, వర్ణముల్
 నీచత్వోచ్ఛ్ర, లంటరానితముక్
 బీజంబులై విశ్వధా
 త్రీ చక్రిప్రళయంబు రేచెడి,
 విచారింపంగ నేలా? వృధా
 వాచాలత్వములుక్ బ్రలోభ నటనల్
 వారింపఁగా నేర్చునే? 119

“తలనూపంబనిలేదు సాంఘిక మతే
 ధృత్యులు లెందేని, భా
 మలకుక్ సర్వకళాలతాంతమున
 కౌజల్యంబు సిద్ధింపఁగా
 వలె; విశ్వైక్యత విశ్వసోదరత విశ్వ
 ప్రాజ్యజాతీయతల్
 వెలయంగావలె, హిందుముస్లిములకుక్
 విఖ్యాత బాంధవ్యముల్. 120

“సమరసభావ నిశ్చల పశిత్రమకు బి
 హ్మండంబు లున్నుఖంబయినదాక,
 వ్యత్యయంబైన తీవ్రాస్పృశ్యతాజాడ్య
 మన్నివిధాల దూపఱినదాక,
 నాజాతి నాయూరు నాదేశమని పొగు
 న్వాభిమానము శూన్యమయినదాక,
 విశ్వసాభాత్రాంబు వెలయించు నైక్యసం
 ఘావాప్తి దిశల మెపారుదాక,

జ్ఞానమత సాంఘిక స్వేచ్ఛ నల్వరకును
 నేకరీతి లాభించునందాక, రాదు
 భావిభారత కల్యాణ పరమసుఖము
 కాక చల్లార దెపుడు సంగ్రామసుఖము.

121

“ఇది నాలో నగుపించు నూతన మహా
 ద్రృశ్యంబు, లేదీంతకుం
 బదకంబొందు పిపంచశాంతికి, ప్రజా
 స్వచ్ఛంద రాజ్యంబు నం
 గదయుఁ జింతయు లేని భారతసమాఖ్యం
 బైన వైకుంఠ సం
 పద సంపాదనసేయవోయి నడుముఁ
 బంధించి మిత్రోత్తమా.”

122

“కనులు గరము లూడిన
 పునుకనగుట జూడనముతి సొలయు న్నల్లక,
 విననైతి ప్రిజలయార్త
 ధ్వనులక, దలఁపోయ నేను ధన్యుడనముతిక. 123

“ఏమైనారు కళత్ర పుత్రీకులు? నీవి
 ట్లొంటిమైఁ గానకుక
 నీమీసేరిది తప్పకొంటి” వనినక,
 జితాకుల స్వాంతుండై
 యేమాటాడక మూర్ఛమున్గి పడిపోయెక
 గాండీశీకుండు, త
 త్సామీక్యబుననున్న చెట్టుమొకటక
 సర్వంగ నిశ్చేషుండై. 124

అతని మూర్ఛదేర్చి యరుణుడు పకపక
 నవ్విసాగెఁ దూర్పు నగముమీద,
 పునుక పలుకదయ్యె, భూరివిసాదంబు
 గుండెనిడి కన్నుగొనల వెడలె. 125

నిసువుల దలంది శొన్ని కన్నీళ్లు సిమ్మి,
 పునుకమితుని విజ్ఞాన బోధఁజేసి
 గుండెలోఁ గొంత విశ్రాంతి కుమరుకొనఁగ,
 జరిగిపోయిన కథకు నచ్చెరువు పడుచు— 126

“ఇది నాలోగల చిత్రవిభ్రమముగానీ
 యిక్కపాలంబు ప
 ల్కదు, నేశాభ్యుద యాభిలాషినయి ర
 క్తక్షోభ వారించెదన్,
 సదయంబై యనఘాత్మకంబగు సహిం
 సా ఖడ్గమున్ బూనెదన్,
 గుదియింతుం గదనోగ్రీభూతమును ది
 క్కుల్ మొక్కులర్పింపఁగన్.” 127

అని తలచి, పాంధు డిటికి
 జనియె, గచాలంబు నొక్కసన్నాస్వసి కరం
 బునబూని బిచ్చమునకున్
 జసియెన్, శుభరుత మొనర్చె శకున ద్విజముల్! 128

